

ressò mont-roigenc

“BAIXANT DE LA FONT DEL GAT” A CANVI DE LA MARXA REIAL, ESTIU 1964, A MIAMI PLATJA

Miquel Anguera, “Beatet” (informació facilitada per Josep Risueño, de Reus)

24-04-2020

Era l'estiu de 1964, després de poc més d'una dècada del naixement de Miami, el nucli costaner del nostre terme municipal de Mont-roig, quan va arribar el moment d'inaugurar la caserna de la guàrdia civil. Això, per si sol, ja parla de la forta embranzida de les obres de construcció d'aquella època.

Per donar més rellevància a dita inauguració, les autoritats franquistes d'aquella època, van convidar, a part de les autoritats civils de l'època, el cardenal D. Benjamín de Arriba i Castro (Arquebisbe de Tarragona, 1949-1970).

Per amenitzar aquella festa d'inauguració, l'Ajuntament de Mont-roig va contractar la banda de cornetes i tambors de Reus “Verge de Misericòrdia” (que, per cert, va actuar a

Miami d'altres vegades i també al Pratdip). Dita banda musical va començar a assajar el 1962 amb l'ajut de mossèn Carles Macaya i Prats que els deixà les cornetes i tambors que els havien estat cedits per la Falange de Reus.

Poc abans de posar-se a tocar la banda, el Sr. Marcel·lí Esquiús (alma mater de Miami), va xiuxiuejar al Sr. Cardenal: “... *estos chicos hace poco que han empezado y no saben el himno nacional...*”. A la qual cosa, l'Excm. i Rvdm. De Arriba i Castro va respondre, convençut: “ *Que toquen lo que quieran*”. I aleshores, la banda de Reus va tocar la conegudíssima cançó popular “Baixant de la Font del Gat”, mentre la guàrdia civil saludava -militarment i tots “ferms”-, amb el palmell de la mà tocant el seu tricorni...

Aquesta és l'anècdota que crec que molta gent no coneixia pas. Farà 56 anys d'això, i no deixa de ser una situació inversemblant, curiosa i fins i tot còmica, però posa una mica de sal i pebre a una inauguració i a un “*intercanvi cultural*” entre l'himne nacional espanyol (aquell, sense lletra) i la nostrada cançó de “Baixant de la Font del Gat”, arxiconeguda pràcticament per tots els catalans i de les primeres que molta mainada vam començar a aprendre de petits, com tantes d'altres cançons populars com el Sr. Ramon, El gegant del Pi, El Joan petit i un llarguíssim etc.

Apa, un petit conte que, ara, amb això del confinament, ens ajudarà a passar una bona estona i, a més, és verídic. Dono públicament les gràcies al meu amic reusenc Josep Risueño, membre fundador de l'esmentada banda de cornetes i tambors de Reus i testimoni directe, amb els altres deu companys, del que acabem d'escriure.